

[Svend Auken]

tivt at angive, hvilken anden politik, en Danmark-for-hele-folket-politik, der kan føres i stedet.

Vi har ikke tænkt os at stille dagsordensforslag i dag. Alle de store spørgsmål, som optager folk: karensdag – og forventningerne er jo spændte efter det radikale venstres landsmøde – regulering af dagpenge, EF-forhandlinger osv., vil jo komme på folketingets bord i nærmeste fremtid. Derfor vil vi ikke stille noget dagsordensforslag, men vi appellerer til partier uden for regeringen og til grupper uden for regeringen om at gennemdiskutere den politik, der skal følge efter den borgerlige politik.

Gammelgaard (KF):

Vi har nu igen hørt om det såkaldte alternativ til regeringens politik, og hr. Svend Auken udtalte igen her i dag, at det er en vægavis med overskriften »Danmark for hele folket«. Hvad er der tale om her? Der er helt åbenbart tale om en propagandaplakat beregnet for kommunevalget. Det er i hvert fald ikke Danmarks og befolkningens interesser, man varetager. Hvad gør man andet i det forslag end at udskrive dækningsløse checks? Socialdemokratiet fremsætter det ene udgiftskrævende og erhvervsfjendske forslag efter det andet. Man har i programmet ikke turdet sætte tal på forslagene, og det forstår jeg godt, for en fuldstændig gennemførelse af planen vil oppuste de offentlige udgifter i en sådan grad, at det vil true hele den økonomiske udvikling og ødelægge de resultater, der allerede er opnået. Det er lige netop en politik, vi ikke har brug for i øjeblikket.

Og så må jeg måske stille det spørgsmål – nu er det jo sådan, at hr. Svend Auken interesserer sig meget for betalingsbalancen: hvad ville egentlig virkningen på betalingsbalancen blive af en gennemførelse af socialdemokratiets vægavis?

Regeringens politik sikrer befolkningen den velfærd, som den tidligere regering for få år siden var ved at sætte over styr. Dengang nærmede vi os meget stærkt det tidspunkt, da udlandet ville sætte os under administration og i kraft af kreditorernes styrke tvinge os til at opgive meget af det, vi har bygget op før og efter den anden verdenskrig. Det er regeringens politik over for de offentlige budgetter og regeringens politik

med hensyn til borgernes indkomster, der har sikret befolkningens velfærd over for den enorme trussel, denne velfærd var stillet over for for godt 3 år siden.

Den positive beskæftigelsesudvikling, det store fald i inflationen, statsunderskuddet, der bringes ud af verden, er alt sammen resultater, der peger den stik modsatte vej af den, vi gik under socialdemokratiets ledelse. Fjernelsen af statsunderskuddet er en afgørende socialpolitisk indsats, og en voksende rentebyrde af statsgælden skubber andre udgifter, herunder de sociale, til side. Også derfor er det så nødvendigt at få bragt statsunderskuddet ud af verden hurtigst muligt.

Arbejdsløsheden er faldende, og der har aldrig været så mange mennesker i arbejde i Danmark som nu. Der er skabt hundrede tusinde arbejdspladser under den nuværende regering, og i modsætning til de øvrige vesteuropæiske lande har vi formået at nedbringe arbejdsløsheden. Siden udviklingen vendte i foråret 1983, er der blevet ca. 40.000 færre arbejdsløse i Danmark.

Særlig positivt er faldet i ungdomsarbejdsløsheden. Ungdomsarbejdsløsheden kulminerede i april 1983 med 77.400 fuldtidsledige. Det senest offentliggjorte tal fra Danmarks Statistik viser en ledighed på 60.900 svarende til 11,3 pct. I international sammenhæng er dette bemærkelsesværdigt. I de fire store EF-lande, Storbritannien, Vesttyskland, Frankrig og Italien, har ungdomsarbejdsløsheden nået et gennemsnitligt niveau på 22,5 pct., altså det dobbelte af Danmarks.

Når det er sagt, skal det tilføjes, at 250.000 arbejdsløse, heraf godt 60.000 unge, stadig er et for højt og uacceptabelt niveau, men arbejdsløsheden nedbringes nu engang bedst gennem regeringens vækstpolitik fremfor gennem socialdemokratiets kunstige og midlertidige beskæftigelsesforanstaltninger.

Hvordan er så situationen på andre områder med spejlbild relation til den sociale politik? Hvordan er det gået med antallet af bistandshjælpsmodtagere? Antallet af mennesker på varig hjælp er reduceret med ikke mindre end 40 pct. og det samlede antal, som modtager bistandshjælp, med 12 pct. på grund af den faldende arbejdsløshed.

På trods af den vanskelige økonomiske situation er det herudover lykkedes under denne regering at gennemføre en række sociale forbedringer. I perioden 1980–82 faldt